

<p style="text-align: center;">Όταν κοπάζει ο θόρυβος του Τίτου Πατρίκιου</p>	<p style="text-align: center;">Quando si placa il tumulto di Titos Patrikios</p>
<p>Για το ψωμί το δίκιο την αλήθεια, ίσως και να μη φτάνει μια ζωή.</p> <p>Μα τη ζωή μου την ένιωσα ζωή μες στον αγώνα, αδέρφια. Και για να μάθω να μιλώ, όταν ο τρόμος τα στόματα βουβαίνει Να μάθω να ανορθώνομαι, όταν θεριεύει ο θάνατος Για να μπορώ τα ίδια τα λάθη μας να αντέχω πόσες αδυναμίες έπρεπε να κατανικήσω, με πόσες πρέπει κάθε στιγμή να αντιπαλεύω.</p> <p><i>Όμως μονάχα τούτη την αδυναμία, συγχωρήστε μου, όταν κοπάζει ο θόρυβος και μένω μοναχός με ένα μου αγαπημένο πρόσωπο για την αγάπη του που ολόκληρος διψάω δεν μπορώ ν' αγωνιστώ. Αν την επιδιώξω τη χάνω. Αν τη διεκδικήσω τη σκοτώνω. Αδέρφια μου συγχωρήστε με, μα η αγάπη που πιο βαθιά γυρεύω, πρέπει να μου δοθεί μονάχη.</i></p>	<p>Per il pane la giustizia la verità, una vita intera forse non basta. Ma la mia vita l'ho sentita vita nel pieno della lotta, fratelli. E per imparare a parlare, quando il terrore ammutolisce le bocche Per imparare a rialzarmi, quando incombe la morte Per poter sopportare gli stessi errori nostri quante debolezze ho dovuto fare a pezzi contro quante devo lottare ogni momento.</p> <p><i>Perdonatemi, comunque, quest'unica debolezza, quando si placa il tumulto e rimango da solo con un volto a me caro per il suo amore che bramo con tutto me stesso io non posso lottare. Se ad esso aspiro, lo perdo. Se lo rivendico, lo uccido. Fratelli miei, perdonatemi, ma l'amore che più profondamente cerco, bisogna mi si dia da solo.</i></p> <p>Traduzione dal greco: Francamaria Gaglione</p>